

ע"פ 4940/15 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4940/15

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערערת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:
1. פלוני
2. פלוני

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים
מיום 13.07.2015 בתפ"ח 31041-04-13 שניתן על
ידי הנשיא ד' חשין, סגן הנשיא י' צבן והשופט ע' שחם

תאריך הישיבה: י"ח באלול תשע"ה (02.09.2015)

בשם המערערת: עו"ד שרית משגב
בשם משיב 1: עו"ד מוסטפא יחיא
בשם משיב 2: עו"ד דב הירש

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

חוששנו - בכל הכבוד - כי נפלה שגגה מלפני בית המשפט קמא באשר לנושא התוספת הראייתית. בית משפט

עמוד 1

קמא השוה את הנסיבות בתיק שלפנינו לע"פ 6296/13 אדריס נ' מדינת ישראל (22.3.2015). ואולם, בעניין אדריס היה המדובר בשאלה האם שתי הודאות של נאשם אחד עשויות לשמש תוספת ראייתית זו לזו, ונקבע (וכך גם בפסיקת עבר) כי התשובה אינה בחיוב. בענייננו, לעומת זאת, מדובר בשאלה האם אמרת חוץ של נאשם אחד יכולה לשמש תוספת ראייתית לאמרת חוץ של נאשם אחר. על כן חוששנו כי אין הנדון דומה לראיה; בנדון דידן הודעות של נאשמים אחרים ושל מעורבים אחרים, יכולות להוות דבר מה נוסף להודאות המשיבים, שבית המשפט ראה אותן כתקפות לעצמן. כמובן עליהם להיבחן באופן פרטני בהנחה זו. ההלכה היא כי הודאת חוץ של אחר יכולה לשמש דבר מה נוסף להודאת נאשם; ראו גם י' קדמי על הראיות א' (מהדורת תש"ע-2009), עמ' 161 והאסמכתאות שם.

על כן אין מנוס מהחזרת הדין לבית המשפט קמא לבחינה קונקרטית של התיק על יסוד הלכה זו וההלכות הנוהגות לעניין "דבר מה נוסף", קרי, לבחון האם קיימות תוספות ראייתיות באישומים השונים שבתיק, במקום בו נחוצות הן. הערעור מתקבל לפי האמור. אין בכך כדי לשנות הסכמות שהיו בבית המשפט קמא. המשיבים יוחזקו במעצר עד תום ההליך, בכפוף לדיני המעצרים. בית המשפט המחוזי מתבקש לקיים המשך הדיון בהקדם לפי אפשרויות יומנו, ואנו מקדימים תודה.

ניתן היום, י"ח באלול התשע"ה (2.9.2015).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה